

stille mig overfor Ønsker fra Landsoverskatteraadets Side om en Forøgelse af dette Raads Medhjælp. Spørgsmaalet har ikke været berørt i Samraad med mig i Udvalget, og jeg staar i Dag noget uforberedt overfor det. Det forekommer mig — jeg tror, det er rigtigt —, at Landsoverskatteraadet har rettet en saadan Opfordring allerede for nogen Tid siden til Finansministeriet, og jeg maa sige om en saadan Opfordring, at naar den begrundes tilstrækkelig fyldestgørende for Finansministeriet, er det ganske givet, at dette maa tage Hensyn dertil. Landsoverskatteraadet spiller en saa stor Rolle indenfor vort nuværende Skattesystem, og der lægges saa meget Arbejde paa det, at hvis det erklærer og godtgør for Finansministeriet, at det med det forhaanden-værende Personale ikke kan udføre Arbejdet, saa maa Finansministeriet tage Hensyn dertil og stille Forslag, enten paa forventet Tillægsbevilling eller paa Finanslovsforslaget, om en Forøgelse af Personalet. Men saaledes som den ærede Ordfører udtrykte sig, og saaledes som jeg ogsaa forstaaer Udvalgets Henvendelse, er dog Forholdet dette, at man ikke tænker paa en egentlig Tjenestemandsudvidelse for Landsoverskatteraadet. En saadan vilde jeg have adskillige Betænkeligheder ved, thi jeg kan ikke nægte, at vort Tjenestemandantal, om jeg saa maa sige, allerede er saa stort, at man kun med den yderste Nødvendighed skal gaa til en Forøgelse deraf. Hvis det altsaa ikke er det, man tænker paa, men kun paa en forøget Medhjælp, vil jeg stille mig ganske villig overfor Krav, der gøres gældende.

Der er af de to Ordførere, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) og det konservative Folkepartis Ordfører (Korsgaard), dvælet noget ved første Behandling, og naturligvis er det gjort gældende af de to ærede Ordførere, at de Beregninger, ved hvilke jeg var naaet til det Krav om forøget Indtægt for Statskassen, som jeg opstillede, ikke havde været tilstrækkeligt velbegrundede. Det undrer mig ikke, at de ærede Ordførere nævner dette. Jeg finder det meget naturligt: da de jo nu skal gaa over til min Betragtning, nemlig den, at Pengene er nødvendige, er det for politiske Ordførere ikke unaturligt, at de ogsaa nævner nu, at ved en tidligere Lejlighed var deres Betragtninger de rigtige, medens de nu samstemmer med mig i den Betragtning, at Indtægten er fornøden. Og dette, at de nu er kommet over til mig, gør mig naturlig-

vis mildt stemt overfor saadanne Betragtninger af mere historisk Interesse, som det ærede Medlem fra Æbeltoft gjorde gældende. Jeg ser ikke synderlig Grund til at komme tilbage til disse. Jeg tror ganske sikkert, at mine Betragtninger var velbegrundede, og naar den ærede Ordfører for det konservative Parti siger, at han ikke har faaet tilstrækkelig Oplysning om, hvad der kunde behøves paa de forskellige Konti i indeværende Finansaar, saa kan jeg ikke give ham Ret deri.

Jeg synes, at jeg ved Forelæggelsen paa tilstrækkelig Maade har godtgjort, hvilke Udgifter der vil komme til at paahvile os i dette Finansaar, ved at omtale de Maaneder af Finansaaret, vi kendte. Jeg har nævnt de Udgifter, der er afholdte i disse, og som maatte afholdes i disse, og har deraf draget Slutninger med Hensyn til, hvorledes Finansaarets Resultat i det hele taget vilde blive. Hvorledes man skulde komme til nøjagtigere Oplysninger end disse, begriber jeg ikke. Man kan ikke have noget bedre at holde sig til i saa Henseende end netop Udgifterne i de Maaneder af Finansaaret, som er forløbet, naar man nogenlunde kritisk gennemgaar disse, og det mener jeg at have gjort.

Jeg siger dette til det ærede Medlem, fordi han vilde gøre gældende, at man heller ikke med Hensyn til Finanslovsforslaget for 1920—21 kunde komme til andet end omtrentlige Resultater, hvad angaar Indtægt og Udgift. Hvad Indtægten angaar, er Forelæggelsen af disse Skattelove netop sket, for at man kunde komme til en saa vidt mulig nøjagtig Indtægtsopgørelse for Finansaaret 1920—21. Naar Finanslovsforslaget kommer — og det er der jo ikke længe til, denne Rigsdagssamling gaar kun ud, for at den næste kan begynde —, saa vil Indtægterne, som skyldes disse af mig fremlagte Lovforslag, blive opført paa Finanslovsforslaget. Det er — jeg maa maaske indskyde dette — for øvrigt slet ikke let af rent praktiske Grunde at komme til et Finanslovsforslag, som omfatter baade Indtægt og Udgift for det kommende Finansaar, da vi stadig lovgiver baade om Indtægt og Udgift omtrent til den sidste Dag, da Finanslovsforslaget skal til at forelægges. Men jeg har dog tilstræbt det, og jeg tror, at man ingen Sinde kan komme videre under saa overordentlige Tilstande som dem, vi nu har, end til en nogenlunde nøjagtig Op-gørelse af Indtægten og en Udgiftsberegning, der sker paa Basis af det, vi kender fra de Aar, vi har gennemlevet; dette